

Pytanie przedstawione Trybunałowi

Czy Unia posiada kompetencję wymaganą do samodzielnego podpisania i zawarcia umowy o wolnym handlu z Singapurem? W szczególności:

- które postanowienia przedmiotowej umowy wchodzą w zakres wyłącznej kompetencji Unii,
- które postanowienia przedmiotowej umowy wchodzą w zakres kompetencji dzielonych Unii oraz
- czy którekolwiek z postanowień przedmiotowej umowy wchodzi w zakres wyłącznej kompetencji państw członkowskich?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof
(Austria) w dniu 10 lipca 2015 r. – Stadt Wiener Neustadt**

(Sprawa C-348/15)

(2015/C 363/23)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: Stadt Wiener Neustadt

Strona zainteresowana: A.S.A. Abfall Service AG

Druga strona postępowania: Niederösterreichische Landesregierung

Pytanie prejudycjalne

Czy prawo Unii, w szczególności dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE⁽¹⁾ z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko, zwłaszcza jej art. 1 ust. 4, bądź dyrektywa Rady 85/337/EWG⁽²⁾ z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, zwłaszcza jej art. 1 ust. 5, stoi na przeszkodzie przepisowi krajowemu przewidującemu, że przedsięwzięcia, które podlegały obowiązkowi oceny oddziaływania na środowisko, ale nie dysponowały zezwoleniem na podstawie Umweltverträglichkeitsprüfungsgesetz [austriackiej ustawy z 2000 r. w sprawie oceny oddziaływania na środowisko], (zwanej dalej „UVP-G 2000”), lecz jedynie zezwoleniami udzielonymi na podstawie różnych ustaw sektorowych [na przykład Abfallwirtschaftsgesetz (austriackiej ustawy o gospodarowaniu odpadami)], które w dniu 19 sierpnia 2009 r. (data wejścia w życie nowelizacji z 2009 r. do UVP-G) nie mogły już zostać unieważnione z powodu upływu trzyletniego terminu przewidzianego w prawie krajowym (§ 3 ust. 6 UVP-G 2000), uznaje się za dozwolone na podstawie UVP-G 2000, czy też takie uregulowanie jest zgodne z obowiązującymi w prawie Unii zasadami pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań?

⁽¹⁾ Dz.U. L 26 z 28.1.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 175, s. 40.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy)
w dniu 23 lipca 2015 r. – Landkreis Potsdam-Mittelmark/Finanzamt Brandenburg**

(Sprawa C-400/15)

(2015/C 363/24)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof